

som, at hvis alle ikke kan gå i takt og man ikke i internationale sammenhænge kan udføre det samme som i Danmark, skal der ikke ske noget. Man kunne jo fristes til at tro, at Venstre gerne vil have en garanti for, at der ikke skulle ske noget overhovedet på det område.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Hansen-Nord, om hr. Peter Hansen-Nord vil hjælpe mig lidt, for jeg mangler viden.

Hr. Peter Hansen-Nord fortæller om en biomasseaftale, som han skulle til at rose ministeren for at have indgået. Jeg kunne da godt tænke mig at høre lidt om den, og om det kunne give anledning til at ønske tillykke til hr. Peter Hansen-Nord, og om man fortsætter med det store planøkonomiske indgreb og den store landbrugsstøtte, som det jo reelt er med afbrændingen af 1,2 mio. t halm.

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Hansen-Nord, om hr. Peter Hansen-Nord har haft held til at fastholde dette planøkonomiske makværk.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Tak for en klar tale. Jeg har 4 spørgsmål til Venstres energipolitiske ordfører.

For det første: Hvad ønsker Venstre, at statstilskuddet skal være på kraftvarmeområdet og til den vedvarende energi i de kommende år?

For det andet: Hvilke konkrete CO₂-mål vil Venstre være med til at arbejde for for Danmarks vedkommende?

For det tredje: Vil Venstre set i lyset af den eksportsucces, vi har haft på bl.a. vindmølleområdet, være med til at arbejde for en udvidelse af den vedvarende energi med 1 pct. om året?

Og endelig for det fjerde: Har Venstre lavet en analyse af, hvor mange arbejdspladser vi reelt vil miste ved at sats på en kulteknologi frem for eksempelvis vedvarende energi?

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Først til fru Anni Svanholt, der spørger om, hvordan vi når målene, og om vi ikke vil være med, når andre ikke vil være med. Når det gælder, hvordan vi når målene, så tror jeg, at vi i vores dagsordensforslag lidt har beskrevet, hvilke politiske instrumenter man skulle have taget i anvendelse for lang tid siden.

Jeg behøver ikke gentage, at jeg sagde det i 1992, jeg sagde det i 1994, da vi fik den grønne skattereform, jeg har sagt det siden, og jeg siger det igen, og det er heldigvis de samme ting, jeg siger: Det er andre politiske instrumenter. Læg omsætteligheden ud til markedet og sådan, og vi skal reducere frem til år 2005 sådan og sådan, og på det tidspunkt er der inddraget 20 pct. af tilladelserne. Så skal markedet nok selv finde ud af, hvor det er billigst at reducere henne. Så enkelt er det. Og faktoren er 1:7.

Når jeg siger, at faktoren er 1:7, så mener jeg altså, det koster en syvendedel, hvis man lader markedet selv lave miljøforbedringerne i stedet for herindefra at fortælle dem, at afgiften skal være sådan og sådan og sådan og sådan. Det er ikke noget, jeg står og påstår, det er der lavet afhandlinger over. Dem kan jeg også godt læse op af.

Jeg kan nok ikke nå at svare på alle spørgsmålene, men jeg mener, det er meget vigtigt, at Danmark lægger vægt på, at man går i takt, at man er fælles om nogle fælles målsætninger. Det var også konklusionen forleden dag på DI's og CO-Metals konference. Hvis man går sammen om nogle fælles mål – i det her perspektiv er det måske 15 eller 30 kr. pr. t CO₂ – og hvis man forpligtende kan enes om det i EU-sammenhæng, så har det jo en langt større effekt, end hvis Danmark går ud med sin egen forkølede målsætning, som ingen overhovedet tager hensyn til.

Det er det, der er pointen i sagen, og jeg må derfor spørge tilbage: Har man egentlig nogen miljøpolitik? Er det ikke bare en lille finansdel, vi sidder og roder med? Ministeren sagde det jo selv: Når pengene så kommer tilbage i statskassen, så ligger de godt og lunt dér. Det er jo ikke miljøet, man interesserer sig for. Man interesserer sig for at lave noget isoleret dansk, som ingen andre kan følge med i; alle står af, og så står vi dér med vores lille flag, det går fint!

Når det gælder biomassedelen, kan jeg sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at der har været genforhandlet, og at vi i store træk er på plads. Der er nogle tekniske ting i den endnu; det er småting, og det skal jeg ikke trætte selskabet med. Lampen er rød, jeg kommer tilbage, hvis jeg bliver lokket.

Formanden:

Er der nogen, der vil lokke? Det er der ikke. – Jo, fru Anni Svanholt.